

Hulde aan den onvermoeiden strijder

Harmjan Roels

Hulde

Ik loop over straat, 7.30 in de morgen.

Het is mijn verjaardag. Ik heb een euro in mijn broekzak. Het is 18 mei en koud en grijs. De euro is warm.

Ik wil graag ontbijten en koffie drinken.

Twee jongens lopen gearmd, van binnen noem ik ze "homo's".

"Heeft u wat geld voor een ontbijt voor mij?".

De ene jongen wil de andere meetrekken, deze voelt in zijn broekzak, en geeft, terwijl de ander ongeduldig is, al zijn kleingeld aan me.

Hoe te schrijven over de straatretraite, het met een groepje een week op straat leven in de intentie dat met volle aandacht te doen.

"cause you never break never break never break..... this heart of stone.....

Geld vragen op straat in het Frans,...avez vous une piece s'il vous plait.

Of...Je ne veux pas payer ,mais avez vous quelque chose pour manger pour moi svp.

Ik ken nauwelijks Frans en krijg deze woorden moeilijk door mijn keel, herhaal ze van binnen voor ik ze uitspreek.

Ik zoek geschikte mensen om geld aan te vragen ... ze zijn niet te vinden.

De tweede die ik iets vraag, geeft wat geld na gevraagd te hebben waarom we geld vragen.

Dan vraag ik in een Marokkaanse bakkerij om brood, terwijl ik hoop dat ik in het Frans gezegd heb dat ik niet kan betalen.

"Waar kom je vandaan ?", vraagt de man...."Holland". "Is daar geen werk?".

Ik antwoord van wel. Dan snijdt hij een brood, stopt het in een plastic tas, en doet er nog twee croissantjes bij. Hij blijft nors en geeft mij de witte plastic tas met brood aan.

Ik ben geschokt en blij.

De anderen hebben in de eerste drie kwartier bedelen samen 70 euro verzameld, plus broodjes, fruit enz.,enz.

Alleen op straat.Ik voel me verloren, lost, loser.

Ik ben niemand, ik heb geen geld, ik wil koffie, ik voel me een leugenaar als ik om geld vraag.

Ik wil heel graag tekenen,vraag in een kantoorboekhandel (meteen als ie opent), om een potlood ..... "Waarom?", vraagt de eigenaar die met een leverancier staat te praten .....

"Ik houd van tekenen".

Hij haalt een geel hb potlood van achter en geeft het me zonder verder commentaar ....

Ik wil graag dat mensen mij aardig vinden, en vriendelijk tegen me doen. Dat nog liever dan dat ze me geld geven. Het valt op dat als mensen niets willen geven als ik ze iets vraag, ze ook geen contact kunnen, of willen maken.

Wanneer iemand iets geeft terwijl hij of zij ook contact met me maakt, voelt dat heel gul.

Ik ben gevraagd om in stichting Kruispunt (een daklozenopvang in Arnhem), wat te vertellen over de belevenissen op straat, aan de mensen die dat al jaren doen om heel verschillende redenen.

Ik vertel over de dood van mijn vader. Hoe die gebeurtenis de huid van me heeft afgeschraapt, de werkelijkheid van mijn bestaan heeft blootgelegd. Hoe levendig ik werd in mijn diep verdriet. Hoe eerlijk ik me voelde naar mezelf, hoe duidelijk het voor me was wat echt was en wat niet.

Zo eenzaam, en daarin zo verbonden met het leed, het levendige leed van de wereld.

Plotseling was mens zijn met de dood geen filosofie, of denkbeeld meer.

Ik heb mijn eigen handen dood zien liggen.

Iets wat er op straat met me gebeurde leek op de ervaringen van vlak na mijn vaders dood. De snel wisselende stemmingen, gebeurtenissen, en het vertrouwen daar in mee te kunnen gaan.

Voelde me vaak heel slecht, koud en verdrietig, en tegelijk zo vitaal in mijn slapte en hoofdpijn.

Zo bevrijd van alle spullen. Zo veel humor te zien. Mij kan niets worden afgenomen.

Het deed me ook denken aan mijn kindertijd. Toen zwierf ik ook op straat, en in de weilanden, velden en duinen, op bouwterreinen en andere verboden plekken. Zonder geld, zonder doel en zonder spullen. Hoewel het verboden was door mijn moeder, dronk ik op die tochten soms water uit een sloot.

Een dag was een heel leven.

Ik vind het vreemd dat ik heb kunnen leven van wat mensen zomaar, omdat ik er om vroeg, aan mij gegeven hebben. Een gratis sesshin, geheel verzorgd, met slapen op straat, en eten en lessen ... te goedkoop ....

Ik besluit om mensen te geven wanneer ze me iets vragen.

Harmjan Roels